

Ka meie silmad seda näewad,
Mis Looja on nii armsast teind:
Et rõdmu tunneb igamees,
Auujärje pääl ja sauna sees.

Ja iga seisus koorma kannab
Mis üksnes surm wõib lõpeta;
Küll Teesus pärast rõdmu annab,
Kuiš Tema ise õpetas:
Et igawest saäl Teda näen
Ja püha ingli seltsi jäen.

Kõik lootus olgu Looja pääle
Siin ilmaš meie elu sees;
Küll juhatab meid õige teele
Ja sõna, miš on meie ees;
Kui teeme selle järel siin,
Siis kaub mure, waew ja piin.

See kes on loonud maad ja mered,
See on ka saadnud pääwad, õõd,
See kaitseb linnad, külad, pered
Ja õnnistab kõik kätte tõõd.
Sest Teda usu, palu sa,
Ja wõib sind kõikis aidata.

Ja laseb pilwed kokku tulla,
Ja kastab omast armust maad;
Siis lõikus saab ka rohke olla,
Ja saame näha rõdmsad a'ad. —
Jah! — aga kõik see tuleb siis,
Kui rahwa käes on õige wiis!

Mo Jumal! tee, et põllud, wäljad
Sell aastal hästi kaswaksid,
Ja nõnda, kui kõik tõuswad haljad,
Ka walmist willja annaksid:
Et mitte rikkus talwel külm,
Ei suil ka raske kõue ilm.

Oh Jumal! saada pahandused
Siit meie maast ja rahwa seast!
Et igal pool saaks armastused
Ja lepimised näha heast:
Küll siis kõik hästi korda lääks,
Kui rahwas selle päewa nääks!!
